

B E Ş

Yazı 10 il əvvəl yazılıb. O zaman 45 yaşını qeyd edirdik Rəşad Məcidin. Məncə narahət olmasın - elə bir fərqi yoxdur ha 45, ha 55... Sadəcə indi iki beşdi...

25 il əvvəl mənim 25 yaşım vardı. Hər şey haqqında başqa cür düşüncüydüm. Arzularım, xəyallarım, ümidlərim də başqa idi. Gələcəyin parlaq, həyatın daha gözəl olacağına inanırdım...

Söz vaxtına çəkər, 25 il əvvəl isti yay günlərinin birində Dəmiryol vağzalından Ağdama getməyə hazırlışırdım. İki körpə uşaqla harasa gedəndə təbii ki, əlində yük də çox olur. Və vağzalda cavan bir oğlan canı-dildən bizə kömək edir. Aqıldən kim olduğunuzu soruşuram. "Məcidovun oğludu" deyir. Mən təbii ki, təfərrüata varmıram, körpələr başımı elə qatıb ki...

Yolboyu söhbətləşirik. Məlum olur ki, bu cavan oğlan ədəbiyyat həvəskarıdır, hətta şer də yazır. "Şer yazıram" deyən adamlara qarşı məndə uşaqlıqdan bir antaqonizm formalaşmış, çünki səhərin gözü açılmamış qapının zəngini çalıb qovluq-qovluq şerləri ilə evə gələn "şairlər" zəhləmi zi çox töküüb. Amma söhbət elədikcə fikrim dəyişməyə başlayır.

... Ağdama çatırıq və burda Məcidovun kim olduğunuzu yerli-yataqlı öyrənirəm. Öyrənirəm ki, Məcidov Ağdam kimi "dünyanın ən varlı şəhərinin" (ifadə mənə məxsus deyil) ticarətinə rəhbərlik edir. Bax, burda məni heyrat bürüyür. Tanıdığım ticarətçilərin ağzından ədəbiyyat haqqında bir kəlmə eşitməmişəm. Hələ-hələ övladlarından...

O vaxt Rəşadın 20 yaşı vardı. Və Rəşad mənim beynimdə formalaşmış çox stereotipləri dağıtmışdı. Evlərinə qonaq gedəndə isə əməlli təəccüblənmişdim. Ətrafdakı zənginliyə baxa-baxa, Yavər xalanın bişirdiyi dadlı-ləzzətli yeməkləri yeyə-yeyə fikirləş-

mişdim ki, belə ortamda böyüyən adam şer yazar? Amma burda da məni sözün yaxşı mənasında xəyal qırıqlığı gözləyirdi. Hamının çox hörmətlə Məcidov dediyi şəxs, yəni Rəşadın atası çox ziyalı adam idi və evdə başqa zənginliklərlə bərabər zəngin kitabxana da vardı.

25 il əvvəl biz belə tanış olduq. Mənim 25, Rəşadın 20 yaşı vardı. Yəni Rəşadla indi dostluq edənlərin çoxundan daha böyük stajım var. Və o vaxt işıqlı bildiyim, yaxşı bildiyim, indiyə qədər mənimlə yol gələn az-az kimsələrdən, təsəvvürlərdən biri də Rəşad Məcid idi. Sözün hər mənasında ağırlığı artsa da, Rəşad elə həmin Rəşaddı, ən azı mənim üçün. Təcili yardım: maşın lazımdı - Rəşad, pul lazımdı - Rəşad, daha nələrsə lazımdı - Rəşad... İllər bu yardımın formasını dəyişsə də məzmun eyni qalıb.

Gənclik illərində hər cəhətdən təmin olunmuş adamların içində az-az şəxslər olur ki, bundan havalanıb özündən çıxmasın. Taleyin Rəşada verdiyi ən böyük töhfə müdriklik və ağıl olub. Əgər indi bu çətin dövrdə də hamını yola verə bilirsə, yenə hə-

min o keyfiyyətlərin hesabıdır. Rəşad çox erkən yaşda evləndi və biz fikirləşirdik ki, görəsən indi necə olacaq, yenə ürəklə qarısını açə biləcəyikmi? Xoşbəxtlikdən Rəşadın xanımı da özü kimi üzügülər idi və xatırlayıram ki, mənim nadinc oğlanlarım Rəşadın evini alt-üst edəndə də Esmira bu olayı səbrlə, hövsələylə qarşılayırdı.

... 25 il əvvəl Dəmiryolunda tanış olduq. Hələ ki, bu dəmir yollarla gedirik. Ağırlığımızla, sevincimizlə, yaxşıyla, pislə. 5 il əvvəl soyuq dekabrın birinci ən soyuq günündə həyatımıza toplaşmış adamlara baxdım, yadımda isə ancaq Rəşadın gözləri qalıb. Həmin anlarda doğma kimsələri axtarırdım.

45 yaşlı Rəşad Məcid özü indi üç igid oğlanın atasıdır. Maşallah! 25 il əvvəl mən Məcidovun oğlu Rəşadla tanış olmuşdum, indi isə Müseyib müəllimə "Rəşad Məcidin atasıdır" deyirlər. Mən təbii ki, Rəşada sağlıq, xoşbəxtlik arzulayıram, amma ən ümdə diləyim övladlarından yarınmağdır. Onlar da atası kimi gənc yaşda ağsaqqal ola bilsinlər.

... Yazını yazıram, 2 və 5 rəqəmlərinin çox təkrarlandığını görürəm. Ay aman, bu qədər aydın xatirələrin 25 yaşı var. İyirmi beş il əvvəl mənim 25, Rəşadın 20 yaşı vardı. Sağ-salamat gedib çatsam, yenə 5 rəqəmi ilə rəlaşacağam, amma yanındakı sıfırla. Rəşad "525-ci qəzet" in redaktorudu. Burda da iki beş təkrarlanır...

Dünən Rəşada təbrik mesajı göndərdim və yazdım ki, "Əllərində dost əli var əlli min!". Yenə beş. Bir vaxtlar bu rəqəm bizi çox sevindirərdi. Beş yaxşı rəqəmdir. Elə 45 də!

Müəllifin arxivindən

P. S. Yazı Rəşad Məcidin 45 yaşına yazılmışdı.